

Landet kun holdtes een Hund, var denne afgiftsfri; hvor der holdtes flere, betales der derimod 2 Kr. for den første Hund og 3 Kr. for hver af de øvrige. Denne Bestemmelse har vist ikke, eller i alt Fald meget sjældent, været bragt til Anvendelse. I det foreliggende Lovforslag er det lagt i Kommunalbestyrelsens Haand, hvorvidt der skal svares Afgift eller ikke. Denne Bestemmelse hilser jeg med Glæde, da den udvider Kommunernes Selvbestemmelsesret. Jeg sætter imidlertid mit Haab til, at Kommunalbestyrelserne ikke vil benytte denne Ret til at paalægge Hundeejere Skat, men lade det blive i den gamle Gænge. Lovforslaget, som det foreligger her i Tinget, har faaet Tilslutning fra de 3 Partier i Udvalget, det er vedtaget enstemmigt i det andet Ting, og jeg vil derfor anbefale mine Partifæller ogsaa her i Folketinget at stemme for det.

Justitsministeren (Steincke): Naar man hører det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, skulde man tro, det var et specielt københavnsk, maaske et justitsministerielt Paafund at have en Hundeafgift, medens man over hele det øvrige Land i høj Grad skulde have sig frabedt Afgift for Hunde. Saaledes forholder det sig imidlertid aldeles ikke. Forinden det Lovforslag, der blev fremsat af den tidligere Justitsminister, kom frem, var der indhentet en Udtalelse i Indenrigsministeriet, som den 20. Oktober 1923 svarede, efter at have hørt Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadforeninger og Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, at man paa forskellige underordnede Punkter ønskede Ændringer i Forslaget, saaledes som Justitsministeriet havde tænkt sig det, men de forskellige kommunale Organisationer ønskede aldeles ikke, at man ikke skulde have nogen Hundelov. Dertil kommer, at man meget stærkt har ønsket en saadan Lov i de sønderjydske Kommuner, fra forskellige Amter og fra Politiautoriteter, saa det er aldeles ikke rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte, at der i det store og hele i Befolkningen skulde være en Uvillie mod en Lov paa dette Omraade. Der er heller ikke noget at beklage sig over, hvad selve Loven angaar, der er forskellige Regler for Hovedstaden, for Købstæderne, for Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og for det rene Land, og Principet i Loven er at give det størst mulige Selvstyre til Kommunerne for hver enkelt Kommunes Vedkommende. Det Princip har Venstre i hvert Fald aldrig nogen Sinde været imod.

Formanden: Der er endnu mange Sager paa Dagsordenen, og da denne Sag har været drøftet meget indgaaende gentagne Gange, vil jeg anmode ærede Medlemmer, om at man snart afslutter Debatten.

Ulrich: Naar det foreliggende Lovforslag i Henhold til Flertalsindstillingen om et Øjeblik vil blive vedtaget i dette høje Ting, hidrører det efter min Mening fra, at Sagen saa sent er sendt herover til Folketingets Behandling. Det ligger maaske i, at det høje Landsting har været saa overbebyrdet med Arbejde, at det ikke før har haft Tid til at tilendebringe dette ganske overordentlig omfattende og vigtige Lovforslag. I alle Tilfælde maa jeg meget beklage, at det er sendt saa sent herover, idet jeg ikke kan tænke mig, at dette høje Ting ellers vilde have vedtaget dette Lovforslag uændret. Dette Lovforslag vil desværre komme til at dele Skæbne med saa mange andre Lovforslag i Henseende til den Bunke Uhyrligheder, det indeholder baade sprogligt og teknisk. Jeg vil dog vægre mig ved at tro, at dette høje Ting virkelig vilde have ladet et saadant Lovforslag løbe af Stabelen, hvis der havde været tilstrækkelig Tid til at overveje det nærmere. Af min Stilling under dette Lovforslags Behandling vil ærede Medlemmer vide, at jeg er en absolut Modstander af det i den foreliggende Skikkelse, men af Hensyn til den Stilling, mit Parti har indtaget, nemlig at ville undlade at stemme, skal jeg ikke stemme imod Lovforslaget, skønt det i Virkeligheden er min Mening, at det er et rigtigt daarligt Lovforslag.

Carlsen-Skiødt: I Anledning af den højtærede Justitsministers Udtalelse om, at jeg skulde mene, at det var en almindelig Opfattelse ude i Provinsen, saavel i Købstæderne som i Landsognene, at man ikke ønskede den nye Lov, ønsker jeg at gøre opmærksom paa, at det maa bero paa en Fejlhøring; saavel de Ændringsforslag, mit Parti stiller, som mine Udtalelser har drejet sig om Landkommunerne, og vi har ganske klart udtalt, ogsaa i vore Ændringsforslag, at Købstæderne selvfølgelig kunde ordne sig, som de ønskede, i Henhold til Loven.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg sige til det ærede Medlem (Carlsen-Skiødt), der sidst talte, at i mit Svar oplyste jeg, at der var indhentet Erklæring ogsaa fra